

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejem uredništvo v Gorici dvoriščar Hilarij štev. 7.

Naročnino in naznana sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Vesele božične praznike in srečno novo leto prav iz srca voščila vsem naročnikom, dopisnikom, kakor tudi somišljenikom našega lista

Uredništvo in upravništvo.

Vabilo na naročbo.

Ob koncu leta zopet prav uljudno vabimo vse cenjene dosedanje naročnike, da čim prej obnovijo svojo naročnino, ter nam pridobijo tudi novih naročnikov. Naročnina je, kakor dosedaj 4 K, za manj premožne 3 K. — One naročnike, katerih je še precejšnje število, ki so zaostali z naročnino za tekoče leto, nujno prosimo, da blagovolijo isto še pred novim letom poravnati. Le tako bode tudi nam mogoče poravnati naše obveznosti in spraviti naše račune v ravnotežje. — Prosimo!

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.

Ta angeljski spev se je razlegal z razsvitljenih nebeških višav po betlehemijski planjavi ono sveto noč, ko je Mesija, Izveličar sveta, kralj narodov, knez miru, dolgozaželjeni Odrešenik v bornem hlevu stopil na zemljo. Med tem, ko so ošabni prebivalci mesta Betlehema snivali globok senj, stopil je k pri živini čuječim pastirjem angelj, ki jim reče: „Ne bojte se, zakaj, glejte, oznanjam vam ve-

liko veselje, katero bo vsemu ljudstvu, ker danes vam je rojen Izveličar, kateri je Kristus Gospod, v mestu Davidovem“. In pristopili so k njemu drugi angelji in oglasil se je spev: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“.

Slavo božjo pomenja rojstvo Izveličarjevo, slavo božjo razširjal je Odrešenik. Hodil je od kraja do kraja in oznanjeval svoj božji nauk, učil ljudi spoznavati in častiti Boga. Ustanovil je sveto katoliško cerkev, da razširi slavo božjo po vsem svetu, pri vseh narodih. Dal ji je nalogo, učiti vse narode, da spoznavajo Boga in mu pojejo slavo.

In mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje, prineslo je rojstvo Izveličarjevo. Njegovo poslanstvo je mir, sprava med razžaljenim Bogom in grešnim človeškim rodom. Mir z Bogom, s samim seboj in z bližnjim je človeku prineslo njegovo rojstvo. Zadostil je s svojo smrtjo užaljeni pravici Božji, učil je ljudi, da smo vsi otroci enega nebeškega Očeta, da smo bratje med seboj. On je zaukazal usmiljenje in ljubezen do ubogih, učil, da vsak človek je naš bližnji. Pred njim so vsi enaki. Ustanovil je sveto cerkev, ki evangelij miru oznanjuje vsem narodom. Seveda pa ta mir občutijo in uživajo le oni, ki so dobre volje. Uživajo oni, ki svojo voljo pokore njegovi sveti volji, ki njegove nauke sprejemajo in po njih žive, jih v dejanju spolnujejo. Kjer ljudje zapuste Kristusa in njegov nauk, tam izgine božji mir, izgine tudi ljubezen med ljudmi. Mesto nje razsaja sovraštvo, prepir, odrtija, razuzdanost, nezadovoljnost. Zgodovina vseh stoletij in skušnja današnjih dni nas učiti, da kolikor bolj se ljudje odtegujejo Kristusu in njegovi cerkvi, toliko bolj gine med njimi mir, edinstvo in ljubezen.

darjevi pisarnici, ko je isti prešteval denar. Gospodarja so odpoklicali, zaprl je pisalno mizo, ključ pa pustil v njej. Ko se je povrnil in začel z nova preštevati, manjkalo mu je stogoldinarski bankovec. Vse iskanje je bilo brez uspešno, bankovca ni bilo nikjer. Sumili so Trnovca, ki je bil medtem sam v pisarnici. Poklicali so ga in izpraševali. Trnovec je zatrjeval, da je nedolžen. Pustil se je vsega preiskati, in bankovca niso našli pri njem. A ker je bil tisti hip res sam v pisarnici, ostal je na sumu, ki se je vedno bolj potrjeval, ker gospodar vključ vsemu iskanju bankovca ni našel. Danes, na sveti večer, se ima odločiti, ali Trnovec zgubi službo. Gospodar mu je napovedal, da ga, ako ne dobi bankovca, na večer pred božičem odpusti iz službe.

Nobeno čudo, da je mesto veselja prevladala žalost v družini. Goreče so molili k božjemu detetu, mati je v solzah zdihovala in molila. Res žalosten božični večer.

Skrivnostna tihota je kraljevala po sobi; niti glasu ni bilo čuti, le posamezni vzdihovi potrte matere so se čuli.

Naenkrat pa najstarejši, enajstletni sinček zavpija: „Mati, oče gredo; vidim jih po cesti hiteti“. Uboga mati se niti ni zganila. Prevzela sta jo žalost in strah, da niti vstati ni mogla. Ko je začela po stopnicah korake svojega moža, počiti jej je hotelo srce.

Vrata so se odprla. Že je menila,

In tudi ti slovensko ljudstvo pripravi svoja srca „knezu miru“, da prinese mir v tvoje hiše, v občine, fare in v deželo. Ohrani dobro voljo, bodi zvesto Kristusu in njegovi cerkvi, splonuj njegove nauke, in kraljeval bode v tvoji sredi mir, ki so ga angelji sveto božično noč oznanjevali vsem, ki so dobre volje.

Ubog, narod-trpinov sino Slovenci, tlačen in zatiran od vseh strani. Rojstvo Izveličarjevo pa nam vzbuja tolažbo in pogum. V bornem hlevu na slamici leži Izveličar sveta. Uboga, a sveta je negova deviška mati. Ubog in pravičen, je njegov rednik sv. Jožef. Vse njegovo življenje je življenje trpljenja in preganjanja, pa tudi skazovanja dobrot ubogim in trpečim. Zaupajte torej v Njega, bodite mu zvesti in udani, in njegova pomoč njegov blagoslov vam ne izostane. Ako pa je Bog z vami, kdo je zoper vas. Zato v vseh bojih in trpljenju ne zgubite poguma. Pogumno delajte in se trudite za dušno izveličanje in častni napredek. Iščite najpoprej božje kraljestvo in njegovo pravico in vse drugo vam bo dostavljeno.

Ne dajte se begati po krivih prerokih, ki se kakor volkovi v ovčji koži vsiljuje med vas. Obljubujejo vam svobodo in napredek, v resnici pa vam iz srca krajejo božji mir sejejo sovraštvo in in prepir. Zato predragi Slovenci nikdar ne pozabite prelepega božičnega oznanila: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“.

Krošnjaški zakon.

V državnem zboru razpravljali so potom nujnosti o krošnjaškem zakonu. Kakor je pokazal tek obravnave, je v veliki večini zbornice, vladala naravnost krošnjaškim sovražna struja in novi zakon

da čuje žalostno, osodopno besedo: brez službe. Svojega moža niti dobro videla ni, tako se je stemnilo v sobi.

„Marija, otroci!“, bil je njegov prvi vsklik. „Hvala Bogu, božje detece je uslišalo naše molitve. O poklekните z menoj in zahvalite se mu iz vsega srca. Vso pot sem molil, toda na kolenih se moram svojemu Izveličarju in Bogu zahvaliti“.

Jeden vsklik radosti, in že je bila žena v objemu svojega moža; otroci pa so polni veselja obkolili očeta in mater. „O povej, povej“, prosila je žena.

Pred vsem zahvalimo se Bogu, vse drugo pride na vrsto“, odgovori mož. In veseli so ljudje po pokleknilih in hvalili Boga tako srčno, kakor mogoče ta večer v nobeni družini.

Potem še le je oče začel pripovedovati. Pripovedoval je, kako je cel dan upanje njegovo vedno bolj in bolj ginevalo. Prosil je Boga za vdanost v voljo božjo, ako se njegova nedolžnost ne izpriča, in bode moral službo zgubiti. Kdo bode njega, kojega poštenje je tako omadeževano, tako kmalu zopet sprejel v službo. — Bila je ura pet; odbila je šesta. Vsaki trenotek morala se je odločiti njegovo osoda. Naenkrat so me poklicali: „Trnovec h gospodarju“. Pomilovalni in škodoželjni pogledi so me spremljali; menil sem, da se v zemljo pogreznem. Sam ne vem, kako sem prišel v pisarnico. Ves omočen stal sem pred gospodarjem. Kar opazim, da se mi je

je imel namen, krošnjaštvo kolikor toliko popolnoma zatreti. Kam naj bi potem šli oni naši sodeželani bovškega okraja in trnovske občine, ki so samo z pomočjo krošnjaštva v stanu, vzdržati se na svoji rodni zemlji. Kako bi revščina v že itak siromašnem okraju narasla. Ako je bil zakon sprejet, kakor ga je predlagala vlada, zadan je bil smrtni udarec prebivalcem Bovškega in Trnovskega. Naši ljudje so morali zapustiti rodno grudo. A posegli so vmes katoliško-narodni poslanci in se zavzeli za koristi kranjskih in goriških krošnjašarjev. V zadevi krošnjaškega zakona so dosegli naravnost velikanske vspehe v prilog našim krošnjašarjem iz Bovškega okraja.

Suha dejstva, ki so zabeležena v zapisnikih državnega zbora, govore o vspehih kat. narodnih poslancev.

§ 16 nove postave določa med drugimi tudi za bovški okraj in občino Trnovo posebne predprave glede krošnjaštva. Take predprave so tudi v § 17. starega zakona zajamčene. Toda v novem zakonu, kakor ga je predlagala vlada, so se te pravice tako ostrigle, da so postale samo navidezne. Kat.-narodni poslanci so napeli vse sile, da pridejo v zakon resnične, bistvene predprave navedenih krajev. In to se jim je zares čudovito posrečilo. Oglejmo si najvažnejše teh paragrafov.

§ 2. nove postave določa, da mora krošnjašar, kedar hoče krošnjašariti dobiti pri gosposki krošnjaški knjižico.

Tu je bil sprejet pristavek dr. Šušteršiča, da so knjižice za krošnjašarje iz po § 16. opravičenih krajev koleka proste.

§ 5. nove postave določa, da se krošnjašarjem dovoljenje izda samo za okoliš jednega ali več okrajnih glavarstev,

gospodar približal in mu prijel za roko. Sedaj še le nisem vedel, pri čem da sem.

„Trnovec, prositi vas moram oproščenja“, pričel je. „Razumem, koliko sramote, strahu in žalosti ste v zadnjem času prestali — in sicer neopravičeno, edino le po moji, če tudi neprosto voljni krivdi. Stotak sem našel pred četrte ure. Vtaknil sem ga v neko knjigo; kako, mi je nejasno. Spominjam pa se dobro, da sem to knjigo takrat imel v rokah, odprto ravno na tem mestu, kjer sem našel stotak, in da knjige nisem potem več odprl. Spoznal sem krivico, katero sem vam storil. Toda storjeno je storjeno. A kar morem, to hočem storiti, sosebno danes na božični večer. Trnovec! prosim vas odpuščenja; stotak, ki je kriv vašega gorja, sprejmite za božični dar, in v prihodnje dodam vaši plači mesečnih pet goldinarjev. Ste s tem zadovoljni? Kdo more popisati, kaj sem v istem hipu občutil. Ginjen zahvalil sem gospoda za dobroto. In sedaj sem med vami. Obhajati hočemo sveti večer, res veseli božični večer, in celo življenje ne pozabiti, zahvaljevati se božjemu detetu za njegovo pomoč. Vedno resničen ostane pregovor: „Kedar je sila najvišja, je božja pomoč najbližja.“

Da je bil vesel božični večer, katerega je družina obhajala, pač ni treba omeniti. Ubogi ljudje so pač ta večer občutili pomoč božjega deteta, in so njihova srca plapolala svetega veselja. Kdor v Boga zaupa, na trden temelj zida.

LISTEK.

Veseli božični večer.

Mrak je že razprostrl svoja kri-la nad velikim mestom. Kakor migljajoče zvezdice brlele so cestne svetilke v megli, ki je napolnjevala zrak. Izložbe prodajalnic žarele so v sijaju in krasoti, kakor bi božjemu detetu ponujale vse svoje bogastvo. Urno so tekali ljudje drug memo drugega. Jedni so hiteli domov v svoje družine, drugi so hoteli še v zadnjem trenutku opraviti svoja opravila. Tu in tam so se skozi razsvitljena okna že videla krasno okinčana božična drevesca, oznanjujoča božično veselje velikih in malih.

Le jedno stanovanje je bilo tiho, zapuščeno; v njem ni vladalo božično veselje. Uboga mati je sedela v žalost in tugó utopljen v kotu. Štirje otroci pa so stali na oknu in se ozirali po cesti in v nasproti ležeče hiše. Tudi na njih ni bilo opaziti božične radosti. Pričakovali so očeta. In od njegove povrnitve je vse odviselo, ne samo božični darovi, marveč še mnogo več, — tudi vsakdanji kruh v bližnji prihodnosti.

Koliko je v zadnjem času prejkala njih mati, in oče je tako žalosten hodil okoli! Kako in kako so molili. Nekega dne je namreč prišel oče domov in jim hoveval žalostno novico. Sumničilo so ga tatvine. Postrežnik je bil namreč v večji trgovini. Nekoč je imel ravno opraviti v gospo-

k večjemu za okoliš ene dežele. Če bi torej naš krošnjar n. pr. dobil knjižico pri tolimskem glavarstvu, bi veljala k večjemu samo za goriško deželo. Ko bi prišel krošnjar na Koroško, bi že moral pri kakem ondotnem glavarstvu prositi novega dovoljenja, potem ravno tako na Tirolskem itd. In oblast bi mu dovoljenje dala ali odrekla, kakor bi hotela. Koliko sitnosti, težav in otroškov za našega krošnjarja. In marsikateri bi v tuji deželi niti dovoljenja ne dobil.

Toda vse te skrbi so odstranjene, kajti državni zbor je sprejel predlog dr. Šušteršiča, da knjižice izdane krošnjarjem iz po § 16. opravičenih krajev veljajo za celo Avstrijo. Naš Bovčan, ki n. pr. dobi koleka prosto knjižico pri tolimskem glavarstvu, bode smel prosto krošnjariti po vseh deželah našega cesarstva. Nikjer mu ne smejo krošnjarstva prepovedati.

§ 8. nove postave zapoveduje, da mora vsak krošnjar, ko pride na sedež kakega glavarstva, v kako mesto ali trg, dati svojo knjižico pri glavarstvu, odnosno magistratu ali županstvu potrditi.

Zadnji odstavek tega paragrafa pa določa, da ima glavarstvo ali županstvo, ki knjižico potrdi v gotovih slučajih pravico, krošnjarjem dati potrdilo samo za tri dni. Čež tri dni bi moral krošnjar dotični kraj zapustiti in smel bi se še-le čez 4 tedne zopet vrniti v ta kraj. Potem pa ima oblast zopet pravico, mu samo za tri dni potrdilo dati, tako da se na ta način krošnjarstvo v dotičnem kraju skoraj popolnoma onemogoči.

Toda kat.-narodni poslanci prepričali so to nakano. Sprejet je bil predlog posl. Povšeta, da navedene določbe ne veljajo za po § 16. opravičene krošnjarje. Ti smejo torej poljubno časa v kateremkoli kraju krošnjariti, nihče jim tega ne sme prepovedati.

Ako še omenjamo, da so v § 16, kakor ga je sklenil državni zbor — tudi največ po prizadevanju kat.-narodnih poslancev — naši domači krošnjarji iz in bovškega okraja in trnovske občine občin izrecno navedeni kot opravičenci in da bodo vsled § 30. te postave smeli tudi na Ogerskem in Hrvatskem prosto krošnjariti, potem je vsakemu jasno, kako velikanskega pomena so pridobitve katoliško-narodnih poslancev.

Tako so storili glede tega tudi za naš bovški okraj odločilnega zakona te jugoslovanski klub in pred vsem katoliško narodni poslanci res svojo poslaniško dolžnost.

Dopisi.

Iz Šebrelj. — Raje se zgodi kaj slabega kot dobrega, to velja kot navadno v življenju. Tako imamo tudi od tu poročati o nesreči. Ubil se je namreč tukajšnji mladenič Anton Makuc, po domače „Štefcov Tone“, ko je bil dne 17. decembra iz Cerkna vračajoč se na Reki. V Cerkno je šel ta dan po opravku in prišel zvečer s tovarišem iz Tribuše na Reko. Tam sta v krčmi skupno pila precej pozno v noč, tako, da ju je gostilničar nagovarjal, da bi spala na peči pri njemu in šla drugo jutro naprej, ker je bila zelo temna noč. Bila sta s tem zadovoljna, a kmalu je šel Tone iz krčme. Za nekaj časa je pogledal gostilničar za njim, a ker ga ni nikjer zapazil, menil je, da je šel vendar še domov. Uro pozneje pa ga je našel drugi reški mladenič na novi cesti že mrzlega in mrtvega. Padel je s stare na novo cesto kakih 11 metrov globoko in je gotovo vsled hudega padca koj mrtev oblezal. Najbrže ga je pijača zmešala, da je zašel preveč na rob ceste in strmoglavil v prepad. Nesrečnež je bil pa inča dober mladenič, le pijača ga je včasih zmotila, posebno hitro pa še od tedaj, ko se je bil tudi pri streljanju ponesrečil in komaj ušel smrti, tako da je bil že vedno nekam bolj boječ in sam svoj. Bil je tudi par dnij poprej pri adventni spovedi. Bog mu bodi milostljiv in varuj nas vse nagle, neprevidene smrti!

Iz Grahovske občine. — Dne 17. in 18. t. m. imeli smo političen obhod nove železniške proge. Na licu mesta v Bukovem zbrali smo se posestniki iz Koriške vasi in prosili komisijo, da se napravi kolodvor na zgoraj imenovanem kraju. Tu je res najbolj ugodna lega za postajo, da bode v korist ljudstva. Tu je edino središče za že itak zapuščene kraje, kakor so Koritnica, Nemški Rut, Bukovo,

Bukovski vrh itd. Seveda se radi te prošnje jeze posebno Grahovski krčmarji, ker potem ne bi mogli tako muh loviti v svoje mreže. Mi Koričani pa že naprej povemo, da, ako bode postaja na grahovskih prodeh, kakor so izjavili inženirji mi ne bodedo prispevali za dovozno cesto. Saj imamo že bolj ugodno zvezo na kolodvor v Hudojužno. Zato pa hočemo mi Koričani složno in edino postopati, in nas zasmeh Grahovcev prav nič ne plaši. Toda pride že čas, ko bodo Grahovci ob volitvah sladkih obrazov prišli k nam iskat pomoči. Tedaj pa vam pokažemo, koliko zmorejo vaše priliznjene besede in prazne obljube. Toliko za sedaj. Več Koriških mož.

Iz Otaleža. — Tretja andventna nedelja je bila dan veselja. V podružni cerkvi sv. Jurija v Lascah smo obhajali blagoslovljenje novega altarja, katerega je izdelal g. Grošelj iz Selc. Preč. gosp. dekan iz Cerknega so ob asistenci domačega župnika blagoslovili altar, potem pa v krasnem govoru predstavljali svetnike, kateri so na altarju, in vnemali ljudstvo k stanovitnosti v sv. veri. Nato je bila sv. maša in litanije. — Novi altar bil je skrajno potreben. A kako naj ga napravi jedna sama revna vas — Lasce, — ki je l. 1887 skoraj cela z vsemi pridelki vred pogorela. Ali vendar ljudje niso hoteli odnehati. Zložili so, kolikor so pri svoji revščini zmogli. Ostalo pa so izposili pri sosednih dobrih ljudeh, tako da so se pokrili vsi stroški. Altar stane namreč okolo 1200 K Bog povrni dobremu ljudstvu in vsem dobrotnikom. Kar darujemo v čast božjo, nam bo obilno povrnjeno.

Iz Kronberga. — „Soča“ je v 126. številki dne 17. t. m. prinesla dopis pod zaglavjem „Iz Kronberga“, ki pa je kukavičino jajce Atjeviške deteljice, v katerem me napada z patentiranim orožjem laži in obrekovanja. Priskrbela mi je novi red, imenuje me župana, tajnika, predsednika in kaj vem še vse.

Stvar je sledeča: Tukajšnja duhovnija spada pod županstvo Solkan in Gorico. Radi skladanja za cerkvene potrebe se je izvolil v smislu § 11 dež. zakona dne 29. novembra 1863 cerkveno skladovni odbor.

Ker je vikarišče nujno potrebno poprave, napravil se je preudarek za leto 1903, vsled katerega so prizadeti z dokladami vsi duhovnjani. Od tod očitano napada, odiranja i. t. d.

Dopisnik mi hoče sapa zapreti z grožnjo poropovanja po kuharičnem firtohu. Slobodno, le ven z belcebumom! Z odprtim vizirjem vas čakam, da si se vi skrivate za hrbtom uradnikovim ker ne vi, ne g. Č., ne kedo drugi, niste v stanu mi dokazati niti najmanjšega slučaja, kar žali sramežljivost, ali kar je sploh zoper 6. božjo zapoved, tudi z namignjenim slučajem rešitve ne, ki ni nič drugega nego razžalivo, neotesano razgrajenje uvinjene osebe, za katero dejanje imam zadoščanje na razpolago.

Pač pa imam jaz mnogo umazene perila shranjenega o nekom, ki mu bo, ako potegnem za zvon javnosti, smrdelo in šumelo po ušesih, da bo groza, in katerega vprašam, ali ga še kaj bole prsti od bodcev bucik farovških deklet.

A. P.

Politični pregled.

Državni zbor je sprejel zakon v terminski kupčiji, kakor ga je spremenila gosposka zbornica. — Nato je odobrila zbornica podpore vsled uim poškodovanim krajem in zadevo o znižanju cene soli za živino. Predsednik je na to naznanil, da je zasedanje odgodeno. Poslanci so pričakovali, da bode govoril ministerski predsednik. Vzbudilo je mnogo začudenja, ker ni govoril.

Češko-nemška sprava. — Nemci so na češki elaborat že odgovorili. Njih odgovor se glasi, da se pogajanja med Čehi in Nemci nikakor ne morejo vršiti na podlagi češkega elaborata, Čehi odklanjajo ista pogajanja pa na podlagi nemškega elaborata. Oboji pa pravijo, da nimajo nič proti temu, da se pogajanja prične. Kdo naj razume to komedijo? In vendar poročajo listi, da ni dr. Körber še zdaj zgubil upanja, da bi se sprava ne dosegla, ter da je že določen čas, v katerem se imajo ta pogajanja pričeti in sicer na dan 5. januarja 1903.

Češko-nemška upravna konferenca se snide 3. januarja ter prične pogajanja. Na ta dan jo je sklical min. predsednik.

Nagodbena pogajanja se nadaljujejo. Na Dunaj sta prišla ogerska ministri Szell in Lukacs in so se vršili dogovori mej avstrijsko in ogersko vlado o ostalih nerešenih točka nagodbenega vprašanja.

Novi člani gosposke zbornice. — Nj. Vel. cesar je imenoval 27 novih članov gosposke zbornice. Od teh pripada bajé najst desnici, devet ustavovni stranki in sedem srednji stranki.

Vojni minister baron Krieghammer odstopl. — Listi poročajo, da je vojni minister baron Krieghammer podal svojo ostavko. Za njegovega naslednika je imenovan feldmaršalleitenant pl. Pitreich.

Vinska klavzula v Ogerskem drž. zboru. — V soboto je ministerski predsednik pl. Szell odgovoril na neko interpelacijo glede odprave vinske klavzule. Rekel je, da hoče vlada odločno varovati koristi Ogrskih vinogradnikov. Zaradi tega odpove Italiji vinsko klavzulo še pred novim letom. Naprosila bo ministra za zunanje zadeve grofa Goluchowskega, da vkrene vse potrebno v tem pogledu. Ogrski ministerski predsednik je nadalje rekel, da se nadeja, da ostanejo odnosi med Ogersko vlado in Italijo še nadalje dobri ter, da se posreči skleniti nove trgovinske pogodbe tudi, ako se v njih ne bode nahajala vinska klavzula.

Dogodki v Venezueli. — Po zadnjih poročilih se bode razpor med Venezuelo od jedne, in med Anglijo, Nemčijo in Italijo od druge strani poravnal vendar le najbrže mirnim potom.

Vlada Zjedinenih držav v Ameriki je na Castrovo prošnjo prevzela posredovanje in upati je, da se ji posreči vsa stvar mirnim potom poravnati.

Novice.

Prijateljem in znancem naznanjamo, da smo ponatisnili podobno pokojnega dr. Jos. Pavlice. Lepe slike so po 30 vin. komad. Kdor želi kupiti, naj se naroči pri upravi „Prim. lista“. Čisti dobček je namenjen za prihodnje prekoristno slovensko sirotišče v Gorici.

Imenovanje. — Tajnik v justičnem ministerstvu gosp. Janko dr. Babnik je imenovan za sekijskega svetnika.

Osebna vest. — Ravnatelj c. kr. drž. viš. realke v Trstu, šolski svetnik gosp. Just Hendrych je pomaknen v VI. činovni razred.

Umril je v torek zvečer v Žapuzah, v občini Šturje, gosp. Matija Breclj, oče zdravnika dr. Antona Breclj. N. p. v m.!

Cesarjev dar svetemu očetu. — Naš cesar pokloni svetemu očetu za jubilej soho dobrega pastirja iz čistega zlata. Kip je napravil umetnik Marschall.

Deželni proračun. — Vsa potrebščina znaša 1.100.351 K, dohodki so proračunjeni na 378.695 K, torej je primankljeja 721.656 K kateri se pokrije z raznimi deželnimi nakladami in davščinami. V ta (to je že v Gorici) namen predlaga deželni odbor, naj se pobira d o k l a d a: 20% od zemljarine ki da z ozirom na morebitne odpise okoli 100.000 K, — 20% od hišarine in najmarine, kar znese približno 105.000 K; 30% od pridobnine, dohodarine, skupno okoli 104.000 K; — 100% od državne užitnine vina, mošta in mesa, ki so računani na 392.000; — slednjč z deželno davščino 1 K 40 v od vsakega hektolitra na drobno potočnega piva, kar bi dalo 25.000 K. Vse te naklade in davščine bi dale 726.000 K, tako bi imel deželni zalog še prebitka 4.344 K.

Deželni zbor goriški. — Deželni glavar se spominja umrlega posl. Michielija.

Vladni zastopnik odgovarja na interpelacijo posl. Naglosa, da v Korminu ustanovi država obrtno nadaljevalno šolo. Odgovori tudi na interpelacijo posl. Jakončiča radi pomanjkljive uravnave prevozov na št. petersko-dornberški cesti, katero presekuje vipavska železnica, da so isti narejeni natanjko po načrtih, ki so bili razpoloženi po občinah, in da se proti istim nihče ni pritožil. — Na interpelacijo posl. Štreklja radi imenovanja jednega avskultanta iz dunajskega nadsodišča, odgovori, da tako imenovanje pristaja predsedniku nadsodišča in ne ministru.

Deželni proračun se izroči finančnemu odseku, da isti še v tem letu poroča o njem.

Prošnje visokošolcev za štipendije, se izroče peticijskemu odseku. — Odobri se podpora 300 K visokošolcu Zigonu. Proti je govoril dr. Tuma, ker sluti za tem grmom klerikalizem. — Odobrijo se podpore, katere je dovolil dež. odbor visokošolcem.

Sprejme se v tretjem branju načrt zakona o razdelitvi občine Lokavec ter za ustanovitev dveh županstev Lokavec in Dol. Otlica.

Prošnja za podporo 4000 K, da se uredi mestna hiralnica, pade.

Odobri se prizadevanje dež. odbora, ki je prosil vlado, naj bi ona dala za obnovitev vinogradov brezobrestnega posojila trikrat toliko kakor dežela.

Prošnja Alojzije d'Este in cestnega odbora kanalskega za razreditev ceste od Grgarja proti Batam se odstopi dež. odboru.

Bivšemu dež. vajencu M. Gorjupu se dovoli pokojnino 920 K.

Prošnja učitelja Marcuzziya se odstopi šolskemu odseku.

Slovenskemu in ital. Alojzjevišču se podeli podpora po 600 K. Dr. Tuma je glasoval proti.

Prošnja tolimskega sadjarskega društva za imenovanje potovalnega učitelja se odstopi dež. odboru.

Županstvu v Slovrencu pri Muši se dovoli podpora 600 K za uravnavo hudoournika Krestenice.

Prošnja kat. političnega društva v Bovcu za podporo, da bi poslalo A. Šulerja na Tirolsko v mlekarško šolo, se na predlog dr. Tume odbije, ki vidi tudi tukaj klerikalizem.

Prošnje nekaterih učiteljev za povišanje pokojnine se odstopijo dež. odboru.

Odboru za preganjanje pelagre se dovoli podpora 3100 K.

Davčna občina Pečina dobi podpore za 900 K.

Za „Alojzjevišče“: Preč. g. Jož. Skočir 10 K; preč. g. Fr. Kranjec 10 K; g. Matevž Fortunat, mizar iz Kozaršč 2 K. Uprava „Prim. lista“ je prejela za „Alojzjevišče“ 5 K, katere je daroval veleč. g. Ivan Rojic, kurat Bilje. Bog plati!

Za zastavo „slov. kat. del. društva v Gorici“ so še darovali: P. n. Ferdinand Jug 1 K; Iv. Wolf 1 K 40 v.; Amalija Miljavec 1 K; mosignor Anton Cibič 4 K.

Zaupni shod učiteljstva goriško-gradlišanske dežele, ki se je vršil v nedeljo popoldne v gledališki dvorani v Gorici, je bil prav dobro obiskan. Izmed deželnih poslancev so se ga udeležili gg. Eerbuč, dr. Luzzatto in dr. Tuma. Tudi govorili so trije poslanci. Najbolj po godu je bil učiteljem govor dr. Tume. Priznavali so sicer vsi, da so zahteve učiteljev po zboljšanju njih gmotnega stanja opravičene; ali vprašanje, kje dobiti vere za to zboljšanje po mnenju poslanca Berbuča, ni še rešeno, dočim se dr. Tuma za to vprašanje prav nič ne zmeni, ampak naravnost zahteva, da se učiteljem dohodki zvišajo, ne da bi najmanj omenil, kako in kje denar dobiti za tako zvišanje. Navaden človek misli vedno tako le: Ako hočem kaj plačati, treba da tudi imam s čim plačati, treba, da imam denar pri rokah. Dr. Tuma, ki ni navaden človek, pa pravi. Plača naj se, tudi če ni denara pri rokah. Ta mož zna najbrže coprati. Pa pustimo na stran šalo. Mi smo tudi tega mnenja, da je neobhodno potrebno, da se ljudskim učiteljem zboljša gmotno stanje, ako se je spoznalo za potrebno, storiti to pri drugih stanovih. In s to mislijo se morajo sprijazniti vsi odločilni činitelji. Ali že koj na tem mestu poudarjamo, da poleg deželnih činiteljev so tudi državni činitelji poklicani, da se začne s tem vprašanjem resno pečati ter da je tudi rešijo v najkrajšem času. Država si je namreč pridržala vse polno in celo glavni pravice nad ljudsko šolo in ima od nje v prvi vrsti korist. Če pa ima država te pravice in če jej je šola v korist, zakaj naj bi ne imela tudi dolžnosti? Sicer pa kaže vse, da se je začela država teh svojih dolžnosti tudi že zavedati. Skrbeti bi bilo torej za to, da se državo prej ko prej privede do tega, da svoje dolžnosti, katerih se zaveda, tudi izpolni.

Prepoved. — Svoječasno smo poročali, da je goriški mestni svet sklenil vzdati spominsko ploščo na čast pokojnemu Favettiju v mestni dvorani. Zdaj pa poroča „Corriere“, da je državna oblast ta sklep mestnega starešinstva uničila.

Še vedno preiskujejo Mrzlek. — Iz Italije so poklicali geologa prof. Taramelli-a, da preišče izvire Merzleka in razsodi, kdo ima pravo, inženir Tschell ali mestni inženir Bresadola. Taramelli je bil tudi v Grgarju ter preiskal grgarski brezen, kjer se voda zgublja pod zemljo. Tako naši mestni očetje trošijo denar, a vode menda le še ne bode.

Katoliško društvo slovenskih učiteljic je imelo dne 10. grudnia svoje redno zborovanje.

Duhovni voditelj, preč. g. župnik Ivan Kekošar je govoril o prostosti človeške volje.

Društvenice so predstavljale „Regulovo slovo“ Stritarjevo. Pele so „O sanctissima“ in Mendelssohnovo „Jesensko“.

Predsednica je izrekla iskrene čestitke gospici Makučevi, ker je napravila izpil učiteljske usposobljenosti.

Dne 11. grudnia predaval je preč. g. župnik o metodi v petju ter jasno pokazal, kako moremo olajšati mladini petje v oglaskah.

Sv. maša zadušnica za rajnike člene bode dne 27. decembra ob 9. uri pri sv. Ignaciji.

Prihodnje zborovanje bode dne 7. januarja ob 4 pop.

Božji blagoslov. — Navadno nahajamo božjega blagoslova dovolj tam, kjer se trudijo katoličani za dobro življenje, za skrbno in versko odgojo družine, za odpravo vsakega pohujšanja itd. A „Soča“ in „Primorec“, vedela sta si pridobiti božjega blagoslova na vse drugi način. Ona grdita in smešita že dve leti po svojih listih vse, kar je svetega, sprejemata v svoja predala spise luteranskega pastora, pohujšujeta z njimi mladino, slabšata v veri tudi odrasle, napadata romanja, procesije, spoved, opravljata sploh med nami zares Judeževu delo in za vse to se zadnji „Primorec“ hvali in pravi, da se pri njegovem delu kaže čemdalje več božjega blagoslova. Če pa le ni morda sata n njihov Bog?

„Volltve za delavsko zavarovalnico proti nezgodam.“ — Opozarjamo še enkrat vse volilce za delavsko zavarovalnico proti nezgodam, da odpošljejo takoj in najkasneje 28. t. m. podpisane glasovnice na gospoda prof. Matka Mandiča, predsednika političnega društva „Edinost“ v Trstu. Skrutinij se bo vršil 30. t. m. v Trstu, in morajo biti torej tisti dan vse glasovnice oddane zavarovalnici.

Kandidatje so bili postavljeni od političnega društva „Edinost“ v dogovoru s ljubljanskimi zaupniki.

Kedor ni dosedaj vdobil glasovnice, naj to naznani takoj pod gornjim naslovom.

Bralno društvo na Cesti bode imelo svoj občni zbor. dne 28. t. m. ob 1 ur popoldne v društvenih prostorih.

Vogerska grajščina. — Kakor smo že omenili je kupil I. Naglos, zagrižen Italijanaš iz Kormina obširno posestvo grofa Coronini-Kronberg na Vogerskem za 260.000 K. To posestvo obdelujejo kmetje in sicer rod za rodom tako, da se čutijo na njem popolnoma udomačene. Ko so torej izvedli, da misli prof. prodati posestvo, porodila se je v njih popolnoma naravna želja, da bi to posestvo, ako le mogoče ostalo v njih rokah. Ker so vedeli, da sami brez druge pomoči, ne bi mogli doseči tega namena obrnili so se do oseb v katere so imeli zaupanje ter jih prosili pomoči. In res je prišlo tako daleč, da se je „Centralna posojilnica“ začela za to v narodno gospodarskem oziru jako važno zadevo zanimati. In je bila tudi pripravna omenjeno posestvo za kmete kupiti, ako bi bil grof vsprejel njene pogoje. „Centralna posojilnica“ pa ni imela tu nobenega drugega namena nego posestvo kupiti za dosedanje kmete. „Centralna posojilnica“ ni hotela torej nič drugega, nego poskrbeti za to, da ostane posestvo v domačih rokah ter, da se ga ne polasti, kak ptujec, kar se je žal zgodilo. Ako bi torej „Centralna posojilnica“ kupila grofovo posestvo na Vogerskem, razdelili bi si je kmetje med seboj, ter povrnili „Centralni posojilnici“ le ono svoto, katero bi bila dala za posestvo s stroški vred, kar se samo ob sebi razume. V ta namen in da se s kmeti dogovoré podali so se nekega dne na Vogersko predsednik „Centralne posojilnice“ dr. Gregorčič ter odbornika gg. Terkuč in Štiglič. Poklicali so k sebi nekatere zastopnike kmetov z Vogerskega, iz Prvačine in iz Šempasa in z njimi so se dogovarjali, kaj in kako, za slučaj, ako bi grof vzprejel pogoje katere bi mu poudila „Centralna posojilnica“. Pa grofu

so pogoji, katere mu je ponudil Naglos bolj ugajali, nego oni „Centralne posojilnice“ in tako je prišlo do tega, da je postal Naglos lastnik imetja na Vogerskem. Mi bi o tej zadevi prav nič ne pisali, ako bi „Soča“ tudi pri tej priliki ne pokazala posebne ljubezni do slovenskega kmeta, „Soča“ je namreč vsa iz sebe od veselja, da niso slovenski kmetje prišli do tega posestva in da je dobil v roke zagrižen Italijan Naglos. Ni nam treba poudarjati, da išče Naglos pri tej kupčiji svoj dobiček. On bo brez dvoma kupljeno posestvo parceliral in na drobno prodajal. Kmetje pa bodo morali posamezne parcele veliko dražje plačati, kakor bi plačali, ako bi bila „Centralna posojilnica“ v njih imenu kupila omenjeno posestvo, kajti dobiček, katerega bo dobil pri tej kupčiji Naglos, ostal bi njim samim. In da se ni to zgodilo, ampak, da pride do dobička namesto slovenskega kmeta zagrižen Italijan Naglos, nad tem se veseli „Soča“. Da bi pa to nesramno škodoželjnost pokrila z lažiliberalnimi plaščem izmislila si je „Soča“ bajko o jezuitih, češ, da so stali za vso to akcijo „Centralne posojilnice“ jezuitje za katere se je nameravala kupiti Vogerska grajščina. Da je vse to navadna laž znane propalice ki piše v „Sočo“ o tem se prepriča vsakdo lahko, ako popraša one kmete, ki so bili pri dogovoru na Vogerskem, ko so prišli tje, kakor smo že poprej omenili zastopniki „Centralne posojilnice“. O tem se nam ne zdi potrebno torej spregovoriti niti besedice več. Pa pribijemo zopet ta slučaj, da vidi naše ljudstvo kako izdajalsko vlogo je začela „Soča“ igrati med goriškimi Slovenci. Zato je pa tudi dolžnost vsakega poštenega rodoljuba, delati na to, da se ta grda zalega prej ko prej zatre.

Občinske volitve v Šempasu provzročajo „Soči“ veselje. A to veselje „Soče“ je, kakor nam poročajo iz Oseka, prezgodnje. Te volitve so provzročile osebne preembe v starešinstvu, prišlo je tudi par naprednjakov vanj, a večina starešinstva ni in ne bo narodno-napredna. O zmagi narodno-napredne še govora ni.

Iz Rihemberga. — „Soča“ piše v št. 126., da je klerikalni agent Anton Škrbic porezal nekega Petra Birso. Naznanjam cenjenim čitateljem, da je to neresnično, kajti o tem ne ve Anton Škrbic ničesar. „Soča“ dobi 1000 K, ako to dokaže.

Dalje piše „Soča“, da je Anton Makovec že pred leti predlagal v starešinstvu častno občanstvo g. nadučitelju Ponižu. Tudi o tem ne vedo v Rihembergu ničesar. „Sočo“ je nekdo „nafarbal“.

Pogorela je v Červinjanu Jak. Lovisoniju hiša in vsa vprava in orodje. Škodo znaša okoli 18.000 K. Pogorelec je bil zavarovan.

V Bovcu vršil se bode dne 28. t. m. točno ob 3. pop. v ljudski šoli shod za ustanovitev „Centralne zadruge tolminskih mlekaric“.

M. Ivančič.

Slikarica portretov. — Naš knezonadškof je povabil k sebi znano slikarico Antonijo Bogdanovič, da izvrši sliki pokojnega kardinala Missije in pokojnega knezonadškofa Zorna.

Razpisana prebenda. — Ena izpraznjena prebenda ustanovitve za plemenite gospé poknežene grofovine goriške in gradiške se s tem razpisuje z opazko, da imajo prosilke podati svoje dotične vloge v šestih tednih podpisnemu deželnemu odboru:

V ta namen naj dokažejo:

1. da imajo najmanj 18 let; 2. da so uboge; 3. vrsto njihovega plenstva in ali spadajo med plemenite rodbine tukajšne grofovine; 4. da so lepega zadržanja; 5. stan in premoženje njihovih starišev, pa kake zasluge imajo oni za državo; 6. število sester, ali uživa vže katera izmej njih ali prosilka sama, kako prebendo ali drugo pomoč.

Nesreča na morju. — V nedeljo osem dni so se štirje člani v jadrenici veslarskega kluba „Hansa“ vozili po morji in na večer izginili. Do sedaj in še nikake sledi po njih. Vsi štirje so utonili. Tisti večer je bilo mrzlo, mladeniči niso mogli voditi ladije in jih je veter nesel na odprto morje. Ladjo so dobili blizu Benetk. Bili so 4 nemški trgovski uslužbenci v Trstu.

Vodovodna cev počila. — V soboto zjutraj je počila na Greti pri Trstu glavna cev Avrezinskega vodovoda. Vsled tega je ostalo mesto od 8 ure naprej do večera skoro brez vode.

Državne mitnice se odpravijo v noči od 31. decembra na 1. januarja.

Gradnja „Narodnega doma“ v Trstu je oddana domači tvrdki Ivan Martelanc in drugi v Barkovljak.

Detomor. — Barkovljanska ribiča privlekla sta iz morja pred Barkovljami mrtvo truplo novorojenčka. Telesce je bilo z bakreno žico privezano na kos železa. Nečloveško mater iščejo.

Tekmovanje v plavanju — 31. decembra. — Na dan sv. Silvestra bo v Opatiji veliko tekmovalje v plavanju! To tekmovalje priredi klub plavalcev. Tekmovali bodo za prvenstvo kluba na daljavo 100 metrov. Razpisane so tri nagrade. Kopati se v prostem morju dne 31. decembra, in še v taki zimi, kakor je letos, to ni kar si bodi! Mi privoščimo gospodom — dobro zabavo!

Samega sebe okradel?! — V Trziču je bilo urarju Ažmanu ukradenega blaga iz prodajalnice za 3300 K. Tat je prišel v prodajalnico skozi okno, šel je pa iz prodajalnice skozi vrata. Ker pa nista bili ključavnici na oknu in na vratih prav nič poškodovani, padel je sum na Ažmana, da se je samega sebe okradel. Zato so ga deli pod ključ. Ažman se je namreč pred kratkem časom zavaroval zoper škodo po tatvini za 10.000 K. Ta zadeva je seveda sum proti Ažmanu povečala. Ažman je znan kot strasten agitator narodno-napredne stranke.

Povodnji. — Po hudem mrazu, ki je trajal na Dunaju več dni, je začelo na Dunaju in okolici strašno liti. Istotako se poroča o hudih nalivih tudi z Ogerskega in Hrvaškega. Reke silno naraščajo in bati se je, da neprekorači voda obrežje od hipa do hipa. Velikanska je sprememba temperature. V Zagrebu n. pr. so imeli v petek 10° pod ničlo, že v soboto pa 8° nad ničlo.

Nemška pravličnost. — Deželni odbor štajerski je imenoval zopet 9 uradnikov in med temi niti enega Slovence. Tako delajo s Slovenci v Gradcu.

Bolnik zgorel v pečl. — V graški bolnišnici je ušel ponoči neki blazen delavec in se skrnil na hodniku v pečl. Zjutraj so hlapci pečl zakurili, a niso zapazili v obširni pečl skritega bolnika. Skoro nato je planil bolnik iz pečl in strahovito ožgan obležal v nezavesti. Tekom dneva je umrl.

Krupp-ov testament. — Krupp je zapustil v svojem testamentu vsaki delavski družini Altenhofenskih tovarn po 1000 mark. Vsak delavec udovec dobi 1000 mark; vsaka udova pa 500 mark.

Velik potres je v Adiskami 16. t. m. mučil mesto, vse železniške postaje in železniške proge. Mesto Adiskan je popolnoma porušeno. 510 oseb je mrtvih, 300 ranjenih. Okolu 10.000 hiš je razrušenih.

Humbert-ova družina aretirana. — Sleparsko družino Humbert, ki je ogoljufala razne banke, družine in tvrdke za več nego 100.000.000 frankov in katero so zasledovali po celem svetu, po zemlji in po morju zasačili in aretirali so dne 20. t. m. v Madridu na Španjskem.

Dijak star 48 let živi v Pragi. — Mož je doktor prava, doktor filozofije, doktor zdravilstva, sedaj pa študira še tehniko. Predno bo gotov z vsemi človeškimi znanostni bo gotovo umrl.

Glasoviti žepni tat zadel glavni dobitek. — El Dientes, eden najbolj

„spretnih“ žepnih tatov v Madridu, je zadel 60 tisoč peset na neko srečko. Dientes je prosil policijo, naj ga sedaj izbríše iz raznamka tatov, ker hoče odolej biti pošten.

Njemu nilem nič dolžan. — Ko je leta 1863 v Frankobrodu zboroval kongres nemških vladarjev, pridelilo je svobodno mesto Frankobrod velikansko slavnost, na katero so bili povabljeni tudi vse najimenitnejše osebe zveznega glavnega mesta. Knezi nemške zveze sedeli so v posebnem oddelku slavnostnega prostora ob malih mizicah ter se živahno med seboj pogovarjali. Naenkrat nastane med knežjo gospodo vsesplošno gibanje. Vse kronane glave so se vzdignile, da pozdravijo ravnokar v njihov krog vstopivšega, na videz neznatnega moža; le knez Adolf Šaumburg-Lippe je v začudenje vseh obsedel na svojem sedežu. Kar se mu približa volilni knez hesenski in mu pošepeta na uho: „Toda, dragi knez! Ali ne bodete tudi vi pozdravili tega gospoda? Kaj ne veste, kdo je ta gospod?“

„Ne!“
„To je pač baron Rotšild!“
„Ah kaj! Me prav nič ne briga! Saj mu nilem nič dolžan!“

Posebne vrste hoteli. — V Santa Cruz v Kaliforniji je eleganten hotel nastanjen v starih drevesih. Vsako teh dreves ima obseg 12 čevljev. V Eisenbergu v Svici je neki hotel tisoč čevljev nad zemljo. Osem velikih balonov drži v zraku celo stavbo, v kateri lahko prebiva dvajset gostov. Poseben balon vozi goste v ta hotel, iz katerega je posebno krasen razgled. Pri Perdunu ob južnem morskem obrežju na Francoskem imajo podmorski hotel, ki je iz železa. Gostilniške sobe so obdane od stekla, skozi katero gostje lahko gledajo življenje v morju.

Gospodarske drobtinice. — Kako odpravi mo o z eb ke na lahko. Ozebljen ud drgni na lahko z koščekom limone. Bolečina kmalu poneha in ozebljina zgine. — Priprosto a dobro sredstvo je tudi naslednje: Pol kilograma galuna stopi v štirih litrih vrele vode. Zvečer predno greš k počitku drži ozeble ude skozi 5 do 8 dni v tej tekočini, gorki kolikor moreš pretrpeti. Rabi v to vedno isto vodo, katero vsaki večer segreješ. Tako ne preidejo samo bolečine, marveč tudi koža zadobi prejšno zdravo barvo.

Da kokošl pridno nesó jajca je potrebno sledeče: 2 dela kuhanega in zdrobljenega krompirja, to se pomeša z dvema deloma otrobov, najboljši so pšenični. Tej mešanici se doda kvas kakor h kruhu in temu se potem da podoba kruha in dne v pečl. Paziti se mora, da hlebci ne postanejo pretrdi. Od tega se daje potem, zraven vsakdanje piče, vsaki dan nekaj. Kakor znano, jedo kokoši zelo rade kvas, ki ni nič škodljiv.

Petrolej se hranl. — Petroleja ne smemo nikdar v belih ali prozornih steklenicah imeti, tudi ga ne smemo izpostavljati solnčnim žarkom, ker svetloba razkroji petrolej in tako trpi njegova razsvetljavna moč. Svetilke, ki so napolnjene s petrolejem, se naj postavijo v temo, da ne more svetloba do njih.

Listnica upravnistva: G. Jož. Z. v Schladmingu: Potrjujemo, da ste plačali naročnino. Bila je le pomota, katere nismo mi zakrivali.

ZAHVALA.

Za izraze iskrenega sočutja o smrti mojega ljubega moža

Andreja,

izrekam najprisrčnejšo zahvalo svoji žlahti, č. g. župniku colskemu in trem rodbinam Senaborskim, ki so mi v prvem strašnem prizoru priskočile na pomoč, in me tolažile, in sicer rodbinam Ukmar, Kobat in Cescin, ter vsej soseski. — Ljubi Bog naj povrne dobrim ljudem, kar so storili o smrti mojemu dobremu možu, ki je bil z naglo smrtjo poklican v večnost. — Bil je pravičen mož, zelo vnet za katoliško vero, marljiv in skrben vinogradnik, ter dober, pošten gospodar in oče. — Zapustil je pet nedoraslih otročičev in mene žalujočo udovo

Marijo Ferjančič.

Senabor pri Vipavi, dne 22. decembra 1902.

Za kratek čas.

Nekaj neprijetnega je pred časom veter provzročil trgovcu z južnim sadjem v Londonu. Mož je imel svojo prodajalnico v zelo živahni ulici, in da bi občinstvo bolj privabil, napraviti je dal lepe, pisane razglednice, na katerih so bile natisnjene cene njegovega blaga. Razglednice je razložil v lepem košku, katerega je pritržil na izloženem oknu. Na košku pa je visel lepak z napisom: „Please take one“ t. j. prosim vzemite.

Vlekel pa je ravno močan veter, ki je toliko časa majal lepak, da se je isti odtrgal. Slučaj je nanesel, da je padel ravno na pred vrati stoječi zaboj pomaranč. Mimogredoči so komaj verovali svojim očem, ko so na lepih debelih pomarančah zapazili ljubeznivo povabilo: Prosim vzemite! Preverjeni, da je to le nov poskus, privabiti odjemalce, pristopali so drug za drugim bližje in izbrali po en sad. Nič huđega sluteči trgovec ni opazil škode popreje, dokler ni vstopil v prodajalno mali deček in prosil, ako sme vzeti dve pomaranči, jedno zase, jedno za svojo bolno sestrico. Ko je začuden trgovec stopil na vrata, našel je zaboj pomaranč na polovico izpraznjen.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krēmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Pri Velodromu

Goriško pivo

na prodaj po 16 kr. liter.

Za godove, praznike

in novo leto!

Razglednice so prišle tako v navado in se dobe tako krasne, da se jih vsak z zanimanjem poslučuje. So pa tako cené, da se je čuditi, kako je mogoče tako umetne izdelke napravljati za malo vin.

Veliko zalogo

najrazličnejših in najkrasnejših razglednic s cveticami, raznimi podobami, posebno božičnimi, novoletnimi in šalivimi s slovenskim besedilom itd. 100 komadov od 3 krone navzgor; ali pa 100 vsaka druge vrste in druge cene 7 K, ima

v Goricu Semeniška ulica št. 10
G. LIKAR.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Goricu, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji, izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Goricu in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Lekarna

Cristofolletti v Goricu

Prave in edine žel. kapljice s snamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da sgrine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitev in pošiljatve pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
v Goricu.

Viktor Toffoli
v Goricu, via Teatro št. 20
(na stari pošti)

velika zaloga oljkinega olja

iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . .	kr. 40	Corfù . . .	kr. 56
„ boljše „	44	Bari . . .	60
dalmatinsko . . .	48	Lucca . . .	70
istrijsko . . .	48	Nizza . . .	80

Priporočá se preč. duhovščini za naročbo olja za cerkv. svetilke.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Goricu, ulica Moreli 12.

priporočá prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

PETER COTIČ

čevljarski mojster
v Goricu, Gosposka ulica št. 14.
priporočá svojo delavnico.

Najboljša krma za živino
je

KOKCVA ZMES

katera se sedaj rabi kot hrana za živino in zlasti za isto, ki daje mleko, potrjeno od prof. dr. Potta v Monakovem (Bavarsko). Dobiva se na prodaj edino pri trgovcu

Josipu Komelu,
ulica proti Soškemu mostu št. 67 (prej K. Sirk) in podružnici v Stolni ulici št. 4.
Uzoreč z navodili se razpošiljajo brezplačno.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4-90 K
Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Velika zaloga médu pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAČ,
svečar v Goricu, ulica sv. Antona.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporočá se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voille de Lanie, Tennis, Oxford, piqué luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbiri. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajc, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na isborno perilo, katero se rasprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloga.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljajo uzoreci poštnině prosti.

Domača tvrdka, ustanovljena l. 1806.

Tvorniška zaloga usnja

Tvornica nadplatov (večkrat odlikovana)

Glavna zaloga voščila (biksa) v korist

družbi sv. Cirila in Metoda

Izdelovalnica jermenov za stroje, bičev itd.

Prave ruske galoše

J. Drufovka, Gorica

glavna zaloga: Gosposka ulica št. 3

Podružnice:

Gorica, Raštel 3

Komen

Sežana

Telefon št. 62

„Centralna posojilnica“
v Goricu,
registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4%, polumesečno; nevdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.
Daje posojila udom na osebni kredit po 6%, in na vknjizbo po 8%.
Sprejema članse z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.
Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za naganje in vračanje so na razpolago posojilnice c. kr. poštna hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštnih stroškov.
Uradne ure se vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrčkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Veturini 9.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrde

I. Zornik, — Gorica
Gosposka ulica št. 7,
prva in edina slovenska trgovina
za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravati v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najbolje kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Naznanilo.

Znana in zelo obiskovana gostilna

„Tre amici“

v ulici Via Caserma se je preselila v Nunsko ulico (Via Monache) v prostore, kjer je bila dosedaj starodavna gostilna pri:

„Belem zajcu“

(„Al lepre bianco“)

Postrežba in jedila izvrstna; toči domača črna in bela vina, vse po zmernih cenah. Z gostilno so združena tudi prenočišča za goste in hlevi za živino.

Za obilno udeležbo se priporočá udani

Ivan Krpan,
gostilničar.